

Bam Teli

– prens · 24 Mart 2017

Birden kanat çırpar bu dem
Sen sensindir aslında ama/
Bulut bir göğün damarlarını kapatmıştır
Güneşe ramak vardır memlekette

Şimdi!

Ortasında nevrüz açan trenlere
El sallama zamanı/
Devşirme bir yalnızlığın
Kanatlarını allama günü
Bir yol hikâyesi yazma/oynama
Gülünç çocukların gamzelerine
Bir gülünçlükte sen ekleme
Zamanıdır... Mirim/

Dedim;

Derdimde ne değişti/
Ne yosun gözlü zamanlara
Yeniyetme arzular/
Ne de siz olabildim
Bu kentin keşmekeşinde

Mesela;

Buğday olsaydım sarı yüzlü başaklarda
Terli mintanlara alın teri mesela
Yurdum koksaydı ellerim
Sözlerim yosun koksaydı

Şimdi!

Gidiyorum kuzuların melediği
Sessiz çamların hışırtısında/
Bir köy mezarlığına
Belki erken biliyorum
Ama beyaz kirlenmemiş
Yüzler karşılar beni

Yoldaşı olurum Nazımın
Hoşça kalın...